

РЕШЕНИЕ

№ 100

гр. Шумен, 19.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ШУМЕН, IV-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Людмила Д. Григорова-Митева

при участието на секретаря Димитринка В. Христова
като разгледа докладваното от Людмила Д. Григорова-Митева Гражданско дело № 20233630102145 по описа за 2023 година

Предявени са отрицателни установителни искиове, с правно основание чл.439 от ГПК.

В исковата си молба, ищецът А. З. Д., ЕГН *****, с постоянен адрес: ***, излага, че на 18.09.2023 г. е получил Уведомление с изх. №19813/11.09.2023 г. по ИД№20238760401056 по описа на частен съдебен изпълнител /ЧСИ/ Д. З.а, с рег. №876 на КЧСИ, с което съдебният изпълнител го уведомявал, че с изпълнителен лист, издаден на 25.11.2010 г. по ч.търг.д. №3776/2010 по описа на Районен съд Шумен и с изпълнителен лист, издаден на 25.11.2010 г. по ч.търг.д.№3763/2010 по описа на Районен съд Шумен, е осъден да заплати на ТД на НАП-Шумен и ответното дружество „Кредит Инкасо Инвестмънтс БГ“ ЕАД, ЕИК 202423225, със седалище и адрес на управление: ***, сума в общ размер на 4 010, 78 лева. Сумата представлявала сбор от следните суми: 232,17 лева- главница; 3.54 лева- законна лихва за период от 25.07.2023 г. до 11.09.2023 г.; 867.32 лева- главница; 13.21 лева- законна лихва за период от 25.07.2023 г. до 11.09.2023 г.; 2031.79 лева - неолихвяеми вземания (мораторна лихва, обезщетения и т.н.); 230.00 лева- разноски по изпълнително дело; 602.75 лева-такси по Тарифа към ЗЧСИ; 30.00 лева- публични държавни вземания. Съдебният изпълнител насрочил опис на движими вещи за 23.10.2023 г. и наложил запор върху вземания на

ищеца по банкови сметки. От документите, приложени към уведомлението било посочено, че вземанията по изпълнителните листи произтичали от Договор за потребителски заем с № CREX-01133316/04.03.2006 г. и Договор за потребителски заем с № CREX-01132450/04.03.2006 г., сключени с „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД, ЕИК 130697606. Ищецът твърди, че посочените вземания са погасени по давност на 26.06.2020 г., преди образуване на изпълнителното производство. Поради изложеното, моли съда да постанови решение, по силата на което да се признае за установено, че ищецът не дължи сума в общ размер на 3 980, 78 лева, от която: 232, 17 лева, представляваща главница по Договор за потребителски заем № CREX-011333163/04.03.2006 г., сключен с „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД; 3, 54 лева- законна лихва за периода от 25.07.2023 г. до 11.09.2023 г.; 867, 32 лева, представляваща главница по Договор за потребителски заем № CREX-01132450/04.03.2006 г., сключен с „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД; 13, 21 лева- законна лихва, считано за периода от 25.07.2023 г. до 11.09.2023 г.; 2 031, 79 лева - неолихвявани вземания (мораторна лихва, обезщетения и т.н.); 230, 00 лева - разноси по изпълнителното дело; 602, 75 лева - такси по Тарифата към ЧСИ, за които суми са издадени следните изпълнителни листи: Изпълнителен лист №6909 от 25.11.2010 г., по ч.гр.д. №3776/2010 г. по описа на ШРС и Изпълнителен лист №6910 от 25.11.2010 г., по ч.гр.д. №3763/2010 г. по описа на ШРС, по които е образувано Изпълнително дело №20238760401056 по описа на ЧСИ Д. 3.а, с рег. № 876, с район на действие Шуменски окръжен съд, поради погасяване на вземанията по давност. Молителят излага твърдения, че вземанията по горепосочените изпълнителни листи са прехвърлени на ответника по делото „Кредит Инкасо Инвестмънтс БГ“ ЕАД. Претендира и разноси.

В законния едномесечен срок, предвиден в разпоредбата на чл.131 от ГПК, ответникът депозира отговор, в който заявява, че оспорва иска и счита същия за допустим, но неоснователен, сочейки аргументи. Претендира разноси. Излага възражения за спиране и прекъсване на давността по отношение на оспорените вземания, поради което не е погасено правото му на принудителното им осъществяване.

От събраните по делото доказателства и становища на страните, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, се установи следното от фактическа страна:

Видно от приложените ИД№20118770400276 и ИД№202387604001056 по описа на ЧСИ Д. З.а, с рег. №876 на КЧСИ, се установи, че на 25.11.2010 г., по ч.гр.д. №3763/2010 г. и ч.тър.г.д.№3776/2010 г. по описа на ШРС са издадени изпълнителни листи в полза на „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД. Изпълнителните листи са издадени срещу ищеца А. З. Д., ЕГН ***** за следните суми: съгласно изп.лист, издаден по ч.гр.д. №3763/2010 г. длъжникът е осъден да заплати на горепосоченото търговско дружество сумата от 867, 32 лева, представляваща главница по Договор за потребителски заем №CREX-01132450/04.03.2006 г., сключен между ищеца и „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД, 393, 90 лева-мораторна лихва за периода от 15.05.2006 г. до 29.09.2010 г., 125, 22 лева-разноски по делото, като е присъдена и законна лихва от 29.09.2010 г. до изплащане на вземането; съгласно изп.лист, издаден по ч.т.д. №3776/2010 г. длъжникът е осъден да заплати на горепосоченото търговско дружество сумата от 232, 17 лева, представляваща главница по Договор за потребителски заем №CREX-01133316/04.03.2006 г., сключен между ищеца и „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД, 112, 17 лева- мораторна лихва за периода от 15.05.2006 г. до 29.09.2010 г., 25.00 лева-разноски по делото, като е присъдена и законна лихва от 29.09.2010 г. до изплащане на вземането. По така издадените изпълнителни листи, първоначално, на 07.02.2011 г. е било образувано ИД№20118770400276 по описа на ЧСИ А.Т., като с молбата за образуване на изпълнително производство взискателят /„БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД/ е възложил на изпълнителния орган да пристъпи към изпълнение на правомощията по чл.18 от ЗЧСИ. По делото е изпратена покана за доброволно изпълнение /ПДИ/ до длъжника, която е получена от последния на 10.06.2014 г., като са извършени и редица справки за адрес, месторабота и имущество на длъжника. В ПДИ съдебният изпълнител е уведомил длъжника, че ако не изпълни задълженията си в двуседмичен срок от получаване на поканата, ще пристъпи към принудително изпълнение- опис на движими вещи и недвижими имоти на 17.06.2014 г. от 9.00 ч. до 17.00 ч. По делото е приложен протокол за опис на движими вещи в имот, в който е отразено единствено, че никой не е открит на адреса. Протоколът не носи подписите на някой от участниците в изпълнителното производство, в това число и на съдебния изпълнител. На 21.07.2015 г. по делото е постъпила молба от ответника „Кредит Инкасо Инвестмънтс БГ“ ЕАД, с която дружеството е

уведомило изпълнителния орган, че вземанията по процесните изпълнителни листи са му прехвърлени, като е отправил молба, на основание чл.429 от ГПК, да бъде конституиран като вискател по делото. В молбата ответникът, на основание чл.18 от ЗЧСИ изрично е възложил на съдебния изпълнител да извършва всички необходими действия за осъществяване на вземането му. На 05.12.2016 г. ответникът е депозирал молба пред ЧСИ Д. З.а, с която е отправил искане ИД№20118770400276 по описа на ЧСИ А.Т. да бъде преобразувано под нов номер по описа на ЧСИ З.а. Съобразно молбата, изпълнението по разглежданите изпълнителни листи е продължило под новообразувано ИД№20168760401474 по описа на ЧСИ Д. З.а, с вискател ответното дружество. По това делото са правени опити за връчване уведомления до длъжника за новообразуваното дело, като са извършвани справки за имущество на длъжника. На 31.01.2020 г. вискателят е обективирал молба за пристъпване към принудително изпълнение чрез опис на движими вещи, находящи се в жилището, където живее длъжникът. Няма данни да е насрочен и извършен опис на движими вещи. На 02.08.2021 г. от съдебния изпълнител е изведено запорно съобщение, по силата на което е наложен запор върху вземания на длъжника по банкови сметки, находящи се в „Банка ДСК“ ЕАД. Третото задължено лице е уведомило съдебния изпълнител, че признава вземането, тъй като длъжникът има открити банкови сметки, като по едната постъпват суми за възнаграждение за работа над минималната работна заплата. На 08.09.2021 г. ищецът, в качеството му на длъжник, е депозирал молба пред съдебния изпълнител, с която е поискал изпълнителното производство да бъде прекратено на основание чл.433, ал.1, т.8 от ГПК, като му бъде възстановено надвнесена от него сума по делото. С платежно нареждане от 24.09.2021 г. изпълнителният орган е превел по сметка на длъжника сума в размер на 441, 95 лева, като преди това, с постановление от 08.09.2021 г. е постановил прекратяване на производството на основание чл.433, ал.1, т.8 от ГПК. Запорът е вдигнат със съобщение, с изх.№27.09.2021 г. по описа на ЧСИ З.а. По молба на ответника, на 31.08.2023 г. е образувано ИД№20238760401056 по описа на частен съдебен изпълнител Д. З.а, с рег. №876 на КЧСИ. С молбата вискателят изрично е поискал извършване на принудителни действия-опис на движими вещи, запови върху вземания. По това дело също са извършвани справки, като е насрочен опис на движими вещи за 23.10.2023 г. и е наложен запор върху вземания по банкови

сметки /запорно съобщение с изх.№19812/11.09.2023 г. по описа на съдебния изпълнител/. Запорът е наложен, но описът не е извършен, поради неплащане на дължимата за описа такса. От запора са постъпвали суми по делото.

От така изнесената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

В разглеждания казус ищецът основава претенцията си на изтекла в негова полза погасителна давност касателно вземането на ответника. Съгласно разпоредбата на чл.110 от ЗЗД, с изтичане на петгодишна давност се погасяват всички вземания, за които законът не предвижда по- кратък срок, като нормата на чл.111, б.”в”, предл. второ от ЗЗД, предвижда по-кратък, тригодишен давностен, срок за вземанията за наем, лихви и други периодични плащания. Текстът на нормата на чл.117, ал.2 от ЗЗД гласи, че ако вземането е установено със съдебно решение, срокът на новата давност е всякога пет години. Според нормата на чл.120 от ЗЗД, давността не се прилага служебно. От посочените материално правни норми се стига до извода, че погасителната давност е юридически факт, който възниква след изтичане на определен в закона срок, който поражда за задълженото лице потестативното право да се позове на давността и да откаже изпълнение. Според разпоредбата на чл.114, ал.1 от ЗЗД, давността започва да тече от деня, когато вземането е станало изискуемо, като съгласно чл.116, б.”б” от ЗЗД, давността се прекъсва при предявяване на иск или възражение, или на искане за започване на помирително производство, при условие, че те са уважени, както и с предприемане на действия за принудително изпълнение. Разпоредбата на чл.117, ал.1 от ЗЗД предвижда, че от прекъсването на давността започва да тече нова давност. Според т.10 от ТР №2/26.06.2015 г. на ВКС в изпълнителния процес прекъсва давността предприемането на кое да е изпълнително действие в рамките на определен изпълнителен способ /независимо от това дали прилагането му е поискано от взыскателя или е предприето по инициатива на частния съдебен изпълнител съгласно чл.18, ал.1 от ЗЧСИ/. Искането да бъде приложен определен изпълнителен способ също прекъсва давността, защото съдебният изпълнител е длъжен да го приложи. Не са изпълнителни действия и не прекъсват давността образуването на изпълнително дело, изпращането и връчването на покана за доброволно изпълнение, проучване имущественото състояние на длъжника, извършването на справки, набавянето на документи, книжа и др.,

назначаването на експертиза, и др. При изпълнителния процес давността се прекъсва многократно- с предприемането на всеки отделен изпълнителен способ и с извършването на всяко изпълнително действие, изграждащо съответния способ. Според разясненията, дадени с Тълкувателно решение № 3 от 28.03.2023 г. на ВКС по т. д. №3/2020 г., ОСГТК, погасителната давност не тече докато трае изпълнителният процес относно вземането по изпълнителни дела, образувани до приемането на 26.06.2015 г. на Тълкувателно решение №2/26.06.2015 г. по т. д. № 2/2013 г., ОСГТК, ВКС . В конкретния случай безспорно се установи, че вземанията, предмет на процесните изпълнителни листи са заявени от кредитора за принудителното им осъществяване по реда на чл.410 и сл. от ГПК. Въз основа на същите, се установи, че на 07.02.2011 г. първоначално е било образувано ИД№20118770400276 по описа на ЧСИ А.Т., като с молбата за образуване на изпълнително производство, вискателят /„БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД/ е възложил на изпълнителния орган да пристъпи към изпълнение на правомощията по чл.18 от ЗЧСИ. Предвид последното, съдът приема, че давността за оспорените вземания е била прекъсната на 07.02.2011 г., като от него момент е започнал да тече нов давностен срок /пет години за главното вземане и три години за вземанията за лихви/. По време на висиящността на изпълнителното производство давност не тече съгласно Тълкувателно решение № 3 от 28.03.2023 г. на ВКС по т. д. №3/2020 г., ОСГТК. Няма данни по делото да са извършвани закъснообразно принудителни изпълнителни действия, като същото, на основание чл.433, ал.1, т.8 от ГПК е прекратено по силата на закона, считано от 08.02.2013 г. Предвид спирането на давността, срокът е продължил да тече, считано от горепосочената дата. Съобразно разясненията, дадени с Тълкувателно решение №2/26.06.2015 г. по т. д. № 2/2013 г., ОСГТК, ВКС, след тази дата давността е била прекъсвана с предприемане на всяко изпълнително действие в рамките на определен изпълнителен способ /независимо от това дали прилагането му е поискано от вискателя или е предприето по инициатива на частния съдебен изпълнител съгласно чл.18, ал.1 от ЗЧСИ/. Искането да бъде приложен определен изпълнителен способ също прекъсва давността, защото съдебният изпълнител е длъжен да го приложи. В настоящия случай давността е прекъсвана на 21.07.2015 г. /молба за конституиране на ответника като вискател, с която е възложено на съдебния изпълнител да извършва всички необходими действия

по принудително осъществяване на вземането, която молба, съобразно съдебната практика, се възприема като нова молба за образуване на изпълнително производство и предприемане на изпълнителни действия;/ на 17.05.2017 г., когато ответникът е поискал да се извършат справки за наличието на банкови сметки и налагане на заповест върху вземанията по тях; на 07.10.2019 г., когато отново е поискано извършването на справки за вземания по банкови сметки и налагане на заповест върху тях; на 31.01.2020 г., когато вискателят е обективирал молба за пристъпване към принудително изпълнение чрез опис на движими вещи, намиращи се в жилището, където живее длъжникът; на 02.08.2021 г., когато от съдебния изпълнител е изведено заповестно съобщение, по силата на което е наложен заповест върху вземания на длъжника по банкови сметки, намиращи се в „Банка ДСК“ ЕАД; на 31.08.2023 г., когато е образувано ИД№20238760401056 по описа на частен съдебен изпълнител Д. З.а, с рег. №876 на КЧСИ, поради факта, че с тази молба ответникът, в качеството му на вискател изрично е поискал извършване на принудителни действия-опис на движими вещи, заповести върху вземания; на 23.10.2023 г., когато по същото дело е наложен заповест върху вземания по банкови сметки /заповестно съобщение с изх.№19812/11.09.2023 г. по описа на съдебния изпълнител/. С оглед на всичко гореизложено, съдът стига до извода, че предвидената в закона погасителна давност не е изтекла по отношение на процесните вземания, т.е. не е погасено правото на кредитора на принудителното им осъществяване. Не е изтекла и давността, предвидена в разпоредбата на чл.112 от ЗЗД, предвид действието ѝ, считано след влизането на правната норма в сила /от 2020 г./. Предвид гореизложеното, счита, че така предявените иски са изцяло неоснователни и следва да се отхвърлят.

На основание чл.78, ал.3 от ГПК, на ответника следва да се присъдят извършените по делото разходи съразмерно отхвърлената част от исковите, в размер на 360.00 лева.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от А. З. Д., ЕГН *****, с постоянен адрес: ***, срещу „Кредит Инкасо Инвестмънтс БГ“ ЕАД, ЕИК 202423225, със седалище и адрес на управление: ***, отрицателни установителни иски, с правно основание чл.439 от ГПК, с искане да се признае за установено, че ищецът не дължи на ответното дружество сума в общ размер на 3 980, 78 лева /три хиляди деветстотин и осемдесет лева и седемдесет и осем стотинки/, от която: 232, 17 лева, представляваща главница по Договор за потребителски заем №CREX-011333163/04.03.2006 г., сключен с „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД; 3, 54 лева- законна лихва за периода от 25.07.2023 г. до 11.09.2023 г.; 867, 32 лева, представляваща главница по Договор за потребителски заем №CREX-01132450/04.03.2006 г., сключен с „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД; 13, 21 лева- законна лихва, считано за периода от 25.07.2023 г. до 11.09.2023 г.; 2 031, 79 лева - неолихвявани вземания (мораторна лихва, обезщетения и т.н.), вземанията по които договори са прехвърлени на ответното дружество; 230, 00 лева - разноси по изпълнителното дело; 602, 75 лева - такси по Тарифата към ЧСИ, за които суми са издадени следните изпълнителни листи: Изпълнителен лист №6909 от 25.11.2010 г., по ч.гр.д. №3776/2010 г. по описа на ШРС и Изпълнителен лист №6910 от 25.11.2010 г., по ч.гр.д. №3763/2010 г. по описа на ШРС, по които е образувано Изпълнително дело №20238760401056 по описа на ЧСИ Д. З.а, с рег. № 876, с район на действие Шуменски окръжен съд, поради погасяване на вземанията по давност, като неоснователни.

ОСЪЖДА А. З. Д., ЕГН *****, с постоянен адрес: ***, **да заплати** на „Кредит Инкасо Инвестмънтс БГ“ ЕАД, ЕИК 202423225, със седалище и адрес на управление: ***, сумата от 360.00 лева /триста и шестдесет лева/, представляваща извършените по делото разноси, съразмерно отхвърлената част от исковите.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Шуменски окръжен съд в двуседмичен срок от уведомяване на страните.

Съдия при Районен съд – Шумен: _____